

העניין של
הסיפור 'אחד'
למשוך את לב
בסיפור, בנתוני
ההשלמה
לו בכל יום

שלך, מי שלא היה, אתה זוכר את הסיפור ההוא?"
ארליך נזכר מיד. דווקא לשווימר עצמו נדרש
רגע. ייתר חברי הקופה, שלא היו בסוד העניינים
וגם עכשיו, נותנים בהם מבט בוהה.
"זוכר את הדיבורים שלו על ניסויים מדעיים
בתינוקות? אני חושש שאלו היו שני הילדים, הבן
שלי והתאום שלו".

"מדובר על רופא שהעברנו לחו"ל בעזרת
קראגונים", מסביר אבולעפיה בשקט, ויצחק
מנענע את ראשו ימינה ושמאלה: "תיקון קטן,
נכון ללפני שבעה חודשים - הבחור נמצא עדיין
אצל קראגונים. ולא נראה שהוא מאושר מכך.
הוא הבטיח לי שלא סיפר לקראגונים על הזהות
של הילד המאומץ שלי וביקש רשות לראות

בחטיפה? שהוא העניק לך את המתנה שלו כדי
לחפות על עצמו?"

כתפיו של יצחק נכפפות, "אני מחבב אותו
הוא מחבב אותי. הוא אמר לי אין ספור פעמים
שאני הידיד האמיתי היחיד שהיה לו מעולם,
והיה נראה כנה לחלוטין כשאמר את זה. אבל
משום מה, אף פעם לא הרגשתי שאני יכול
לתת בו אמון. אין לי יכולת להסביר למה. אפילו
לא לעצמי".

מנשה כהן מרים את עיניו מפלטת השולחן,
ומישיר את מבטו אל תוך עיניו המעונות של
יצחק, "לפני כל דבר אחר אתה צריך לדבר עם
קראגונים", הוא אומר בפשטות, "יש לך דרך
לאתר אותו?"

השני של חלון הזכוכית.
"רצייתי לשאול אותך משהו, קוסטאס. אתה
זוכר את הקישור שערכת פעם בינך לבין
איזשהו קרוב משפחה של יחזקאל שווימר?
בחור צעיר, רופא..."

שתיקה.
"אתה זוכר?"
"ודאי שאני זוכר, יצחק". "אתה זוכר את
הסיפור שלו? על המעבדה הרפואית שערכה
ניסויים בשני תינוקות כדי להגיע לביצועים
טובים יותר של המוח האנושי -"
"אני לא בטוח שזה לטלפון, יצחק. כלומר, אני
בטוח שלא. אם תזכר ביתר הפרטים".

"אם כך, אני חושב שאנחנו צריכים להיפגש
כדי לשוחח על זה".

שתיקה ארוכה משיבה לו. ולאחריה
אנחה: "יצחק. אני, לא יכול לשוחח איתך על זה
עכשיו", קצב דיבורו של קראגונים נעשה בבת
אחת מהיר מאוד, "יש לי הרבה עומס, ובעיות
משלי. אתה יודע, לא כולם אוהבים להודות
בכך, אבל כמו שכסף פותר בעיות הוא גם יוצר
לפעמים בעיות. וכרגע אני ממש ממש טרוד.
אבל - "רצף הדיבור המהיר נקטע לרגע, ויצחק
מחליט לפעול על פי עצת השורה החדשה
שמופיעה על הלוח הדיגיטלי שלו ומפצירה: אל
תוותר! אם השיחה תתנתק לא תהיה עוד אחת
בעתיד הקרוב...

"זה חשוב, קוסטאס. זה עניין של חיים ומוות.
חיים ומוות של הילד שלי".

"אני יודע, יצחק. אני יודע. אבל אני באמת
לא חושב שאני יכול לעזור לך כרגע. יש לי
רעיון אחר בשבילך, תתקשר אלי הביתה, תבקש
לשוחח עם חזון זהב, הוא יוכל לעזור לך יותר".
"קוסטאס-"

"אל תהיה נודניק, יצחק, טוב? אתה יודע כמה
איכפת לי ממך. אם אני אומר שאני לא יכול
לדבר כרגע, תאמין לי, בבקשה, שאני לא יכול
לדבר עכשיו ושגם לי יש על הראש שק צרות
משלי. בסדר?"

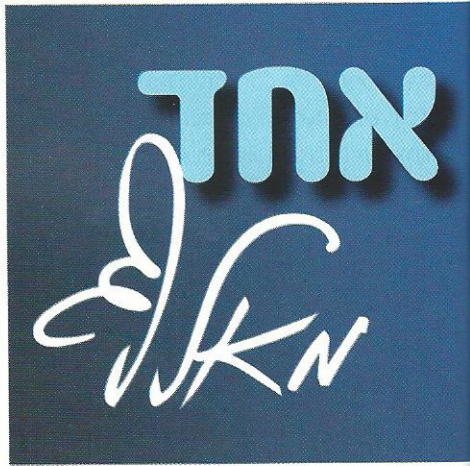
קולו נשמע דק פתאום, שטוח, כאילו ירדה
ממנו כל הנפיחות הגאה, הרגילה. ובעוד האותיות
שמבזיקות על הצג כמעט במהירות המחשבה
שלו תובעות: אל תאמין לו. נטיית ליבו של יצחק
שונה לגמרי.

אבל אין זה משנה במה יבחר להאמין כרגע.
שכן צליל מונוטוני מבשר שקראגונים בחר
לסיים את השיחה.

מיה קינן

**סיפור
בהמשכים**

פרק ק"ו

קוסטאס קראגונים מעניק לחלום בדיל אפשרות להשתמש בהתקן הביו-טכנולוגי המכונה 'אצבע
שישית'. התקן זה יאפשר לבדיל להתחזות למיליארדר ולהשתמש בכל המשאבים העומדים
לרשותו. אולם, בדיל כלל אינו בטוח שהבין כראוי את רמזיו של קוסטאס.
צמח מגלה כי יש באפשרותו לשמוע את מחשבותיהם של כל הילדים האחרים שטופלו בעזרת
האמרה. ונראה כי היכולת הזו יחודית לו.

"לכאורה כן", בתוך השקט הגדול יכול יצחק
לשמוע את קול הפטישים המכים ברקותיו, "אבל
מה אומר לו בדיוק?"
"את מה שאמרת לנו, עם סימני שאלה
במקום סימני קריאה".
לידידיה לוי, האחראי על המערך הלוגיסטי
של הקופה, ידי זהב. כמה חוטים והקשות
מקלדת הופכות את הטלפונים שלהם לרשת,
ומאפשרות לכל היושבים סביב השולחן להאזין
לשיחה שמקיים יצחק עם קראגונים מעברו

אותו. הרשיתי לו. אולי זו הייתה טעות. אולי משם
התחילו להתגלגל כל מיני דברים".
לא אולי. בטוח. פרצופו של בדיל בחלומותיו
של צמח היה הגלגל שהתניע את כל הסיפור
הזה. שאילץ אותם לחזור לארץ, לחשוף את
גאונותו של צמח לעיני העולם. "בדיל הזה
התקשר אלי היום, עכשיו, לפני חצי שעה. הוא
רצה לומר משהו. אבל פחד. זה כל מה שאני יודע
כרגע. זה כל מה שאני יכול לספר".
"אתה חושב שקראגונים היה מעורב

בוחר פתע
תשובות מעמוד 14

1. קובנא
2. רבי שלמה קלוגר
3. הלורד צ'רצ'יל
4. היהלום
5. הודו
6. קברי הפרעונים
7. סין
8. אף לא אחת. לאלפקה אין דבשת